

PROLOOG

VERDOMDE HERINNERINGEN

LILY

'Ik heb een bruine band in karate.'

'En ik heb een zwarte band in jou inmaken.'

Dit zijn de woorden die in mijn hoofd blijven rondspoken, steeds maar weer. Samen met Randy's beloftes: *'Ik kan er wel voor zorgen dat je je problemen even vergeet, als je wilt.'* En: *'Ik wed dat een paar orgasmes je die klootzak van een ex doen vergeten. Zullen we kijken of ik gelijk heb?'*

Ik haal mijn hand over mijn gezicht en kijk op de wekker. Het is vier uur 's morgens. Ik heb de afgelopen vijf uur geprobeerd te slapen. Tussen twee en drie lukte het me om niet naar het plafond of mijn wekker te staren, maar ik werd wakker met mijn hand in mijn onderbroek. Alweer.

Ik stop mijn hoofd onder het kussen alsof ik zo de herinneringen in mijn brein kan smoren. Ik ben niet verbaasd over het gebrek aan succes. Dus ik geef me gewonnen. Als ik stop met vechten tegen de fantasieën kan ik hem misschien vanavond onder ogen komen. Ik rol op mijn rug, sluit mijn ogen en laat de beelden komen. Ik ga meteen terug in de tijd.

Oké, dat is in de verste verte niet waar, maar ik herinner me, verrassend helder, mijn kennismaking met NHL-superster Randolph 'Randy' Ballistic, de nieuwste aanwinst van het team van Chicago.

Ik had gekampeerd in de Noord-Canadese wildernis met mijn eikel van een vriendje Benji, met mijn beste vriendin Sunny en met Kale, Benji's beste vriend en tevens Sunny's ex. Het was niet echt leuk geweest. Na zeven dagen zonder stromend water wilde ik wanhopig graag het oerwoud op mijn benen verwijderen en me koesteren in het genot van een warme douche in het vakantiehuis van Sunny's broer in Muskoka. En ik moest de wolharige mammoet tussen mijn benen onder handen nemen.

Voor de reis had ik de afspraak met mijn waxer afgezegd. Ze was duur en ik had het geld nodig om eten te kopen voor onderweg. Ik was ook boos op Benji, dus liet ik mijn vacht groeien om hem te treiteren. Hij had een vreselijk lelijke, mottige baard laten staan, dus gunde ik het gewas tussen mijn benen een kans om te zien hoe leuk hij het vond als ik ermee over zijn verdomde gezicht wreef. Niet dat hij me daarvoor heel vaak de kans gaf.

Maar goed, toen ik op het punt stond de harige muppet die op mijn poes woonde aan te pakken, vloog de badkamerdeur open.

Ik verwachtte dat Sunny of misschien eikel Benji binnen zou stormen, maar het was geen van beiden.

In plaats daarvan staarde ik naar een man, een brede, goedgebouwde, supersexy man, met zijn hand in zijn onderbroek. Zijn donkere haar was opgestoken in een kleine *man bun* en zijn ogen hadden de kleur van honing. Hij had een baard die wat onverzorgd was, maar wel vol en hij stond hem goed. De hand in zijn broek zat vast aan een arm vol tatoeages.

Ik schreeuwde, wat op dat moment het juiste leek vanwege de supersexy vent die ik nooit eerder had gezien (behalve dan tijdens ijshockeywedstrijden op tv, maar dit was in een andere setting dus ik herkende hem niet) en die in de deuropening van de badkamer stond. Zijn massieve, gespierde frame blokkeerde mijn enige uitweg. Daarbij stond ik spiernaakt, bedekt met scheerschuim van mijn enkel tot mijn dij en mijn extra behaarde kruis.

Zijn ogen gingen naar beneden en werden groter toen zijn blik onder mijn middel kwam. 'Je zou misschien de deur op slot kunnen doen.'

'Wie ben jij in godsnaam? Eruit! Wat doe je?' Ik greep mijn handdoek om al mijn delen te bedekken.

Hij deed een stap achteruit met zijn handen verontschuldigend omhoog, maar zijn grijns verraadde dat het hem niet heel erg speet. 'Rustig maar, liefje. Ik was alleen maar op zoek naar een wc.' Grinnikend draaide hij zich om en liep weg.

Ik was woest. Beschaamd en niet honderd procent rationeel bedekte ik mezelf met de handdoek en zocht ik de badkamer af naar een wapen. De wc-rolhouder had een stomp uiteinde voor het geval ik de sexy indringer moest neerslaan. In plaats van in de veilige omgeving van de badkamer te blijven, rende ik om de een of andere reden, zwaaiend met mijn geïmproviseerde wapen, achter hem aan en slaagde ik erin om hem mijn verwilderde muts weer te tonen. Zijn plezier maakte me woedend.

Alsof dat nog niet erg genoeg was zat ik minder dan een uur later met hem in de keuken. Alleen. Sunny en haar huidige vriend, Miller 'Buck' Butterson, waren naar het bos verdwenen om 'dingen uit te praten'. Randy was Millers vriend en NHL-teamgenoot. Dus daar zat ik, buiten mijn wil om, in de onmiddellijke nabijheid van een sexy, waanzinnig strak uitzijnde ijshockeyer. Ondanks de eerdere gênante situatie zat ik vele malen liever opgescheept met Randy dan dat ik alleen moest zijn met Benji, die de afgelopen week van mijn vriendje tot mijn ex was gedegradeerd, maar de hint nog steeds niet had opgepikt en dus ook nog niet was vertrokken.

Hij en ik hadden non-stop geruzied tijdens het kamperen, in plaats van te genieten van een ontspannen vakantie. De situatie was al lang aan het escaleren, maar nu eindelijk onhoudbaar geworden. Ik was er op zoveel

manieren klaar mee. Na zeven jaar van Benji's voortdurende gesar en zijn negatieve aura voelde onze relatie als een last die op me drukte en me bond aan een verleden dat niet goed meer voelde.

Terwijl ik mijmerde over de nasleep van mijn slechte levenskeuzes, werkte Randy aan tafel de ene na de andere kom Corn Pops naar binnen terwijl hij het sportkatern van de krant las. Benji was me overal door het huis gevolgd en had me op alle mogelijke manieren geïrriteerd. Ondanks ons publiek gaf hij niet op. Ik had hem in niet mis te verstane bewoordingen verteld dat het uit was tussen ons, maar soms had hij een bord voor zijn kop. Of dacht hij dat het een spelletje was? We hadden er immers al eerder een punt achter gezet. Meerdere keren.

En toen noemde hij me een bitch.

Het voelde als een verbale uppercut. En het was vernederend in het bijzijn van een ander.

Randy liet zijn lepel in zijn kom vallen. Melk spatte op de tafel en zijn overhemd. 'Wat zei je daar verdomme tegen haar?' vroeg hij terwijl hij zijn stoel naar achteren schoof. Die viel om en kletterde op de grond. Hij veegde zijn mond af met de rug van zijn getatoeëerde hand.

Vervolgens liep hij op Benji af en dreigde hem een schop te geven, ook al was ik hem eerder achternagegaan met een wc-rolhouder.

Dus deed ik wat elke warmbloedige Canadese zou doen als een sexy man, ijshockeyer of niet, bereid was haar eer met extreem geweld te verdedigen: ik pakte zijn gezicht vast en stak mijn tong in zijn mond.

Ik speelde alsof ik het deed om Benji jaloers te maken. Maar dat was niet zo. Ik wilde vooral Randy's gezicht kussen om wat hij had gedaan. Een beetje met hem bekken. Heel even doen of ik gek was.

Zijn baard was zacht waar hij mijn lippen en kin raakte. Zijn mond smaakte naar Corn Pops. Zijn tong, o god, zijn tong. Ondanks mijn onverwachte aanval kuste hij me terug. Benji's woede werd slechts geruis op de achtergrond. Sunny en Miller moeten ergens tussen Benji's belediging en het moment dat ik me op Randy stortte zijn teruggekomen van hun 'wandeling in het bos', want toen ik mijn ogen opende, stonden ze daar en waren ze getuige van mijn aanval.

Ik schaamde me dood en sloot me de rest van de middag op in een slaapkamer in het vakantiehuis. Ik zei tegen Sunny dat ik alleen wilde zijn. In die tijd herbeleefde ik de kus keer op keer, me afvragend of die zo elektrisch was omdat Randy me verdedigd had, omdat ik boos was op Benji of omdat Randy zo verdomd geil was.

Ik beloofde mezelf dat ik hem niet meer zou bespringen als een uitgehongerde leeuw deed met een biefstuk. Maar tegen het avondeten was Benji vertrokken en sterkten zijn woedende appjes me in mijn overtuiging dat

het nu definitief uit was tussen ons. Dat hij me een 'tietloze, vreemdgaande hoer' noemde leverde hem bij mij geen bonuspunten op.

En Randy was hier nog wel. Knap. Vrijpostig. Hoffelijk. Misschien een tikje arrogant. Een uitstekende kusser en een absolute flirt. Ik had een afleiding nodig. En hij leende zich daarvoor uitstekend. We eindigden droogneukend in de keuken. Later kwam hij naar mijn slaapkamer met beloftes van plezier en orgasmes. Geen verplichtingen. Geen banden. Gewoon een avontuurtje. Inmiddels had de drank al mijn remmingen weggenomen en gierden mijn hormonen rond door al het flirten. Ik kon dan ook geen nee zeggen. Niet dat ik dat wilde.

Randy hield zich aan zijn belofte om me af te leiden van mijn problemen. De orgasmes waren hemels. Intergalactisch.

Maar we hebben niet geneukt.

Hij vond het oké om als fuckbuddy te dienen, maar hij trok de grens bij wraakneuken. Ik heb niet gevraagd wat de criteria voor beide waren, maar als de ontvanger van veel niet-penetratiegerelateerde orgasmes kon ik moeilijk klagen. Op dat moment. Spijt kwam achteraf.

Ik vond hem zo lief. Tot hij en Miller de volgende ochtend auto's gingen wassen voor een goed doel en Sunny en mij in het vakantiehuis achterlieten. De mannen zouden maar een paar uur wegblijven en Randy beloofde meer orgasmes bij terugkomst. Ik had plannen om ze door middel van neuken te hebben.

Toen werd de situatie gecompliceerd. Zelfs al voor ze terug waren gingen er foto's viral van Randy en Miller met zo te zien topless modellen.

Ik werd een beetje woedend.

Pissig dat ik was beetgenomen gebruikte ik een zwarte, niet-uitwasbare markeerstift met de woede van duizend vrouwen met PMS bij volle maan. Ik takelde elke onderbroek van Randy toe met dezelfde boodschap: BEVAT KLEINE PIK. Het was een leugen. Een verzinsel. Afgaande op wat ik de avond ervoor had gevoeld – het was te donker geweest om iets te zien – zat er een aanzienlijke paal in zijn broek.

Ik gaf zijn T-shirts een soortgelijke behandeling en 'decoreerde' ze met het woord EIKEL, zodat hij wist hoe ik dacht over wat hij had uitgehaald. Vond hij nou echt dat hij me nog een orgasme zou mogen bezorgen als een of andere bunny zich net over zijn pik had ontfermd, hem waarschijnlijk had bereden terwijl ik dat niet mocht?

Terwijl ik me omdraai in mijn bed, zucht en knipper ik de herinneringen weg. Het bleek allemaal een misverstand te zijn. Maar toen ik het ware verhaal hoorde was het al te laat. De schade was al aangericht. Ik kon het vernielen van zijn kleren niet meer terugdraaien.

Dat alles gebeurde een maand geleden. Een maand waarin ik de uren in dat bed met hem herbeleefde. Een maand van schaamte over mijn overdreven

reactie. Een maand van ontsteltenis dat ik sowieso in die situatie terecht was gekomen. Vanavond is er een benefietwedstrijd en Randy speelt. Sunny dwingt me om met haar mee te gaan omdat haar vriend Miller die wedstrijd georganiseerd heeft. Ik zal Randy dus weer zien. Ik weet niet wat erger is: het restje schaamte of het feit dat ik minstens twee keer per week op het randje van een orgasme wakker word met Randy's prachtige gezicht en lichaam op mijn netvlies. Mijn lichaam is duidelijk opnieuw geïnteresseerd in het plezier dat hij zo gul schonk. En daarna, zelfs zonder erbij aanwezig te zijn, nog een keer.

En nog een keer.

Maar jammer dan, want ik haat hem. Zelfvoldane klootzak. Ik haat hem des te meer omdat ik mijn lichaam niet onder controle krijg. Hij had een afleiding moeten zijn. Een avontuurtje. Neuken om te bevredigen en niets anders. Hij is de laatste man die ik zou moeten willen. Hij is een player. Hij leeft voor het spel. Op het ijs of daarbuiten, dat maakt geen verschil. En ik wil niet weer in de fout gaan, niet weer mijn tong in zijn keel duwen. Ik heb mezelf al genoeg voor gek gezet als het om Randy Ballistic gaat.

RENNEN, RENNEN, RENNEN

LILY

De wedstrijd is voorbij. Sunny, in het bevolkingsregister ingeschreven als Sunshine Waters en mijn beste vriendin sinds de eerste klas, wordt op dit moment op het grote scherm in het stadion geprojecteerd zodat iedereen haar kan zien. Miller wiegt haar heen en weer terwijl 'Walking on Sunshine' uit de geluidsinstallatie schalt om de zege van zijn team te vieren. Maar de echte winnaar is een twaalfjarige jongen, Michael, en zijn familie. De opbrengst van deze benefietwedstrijd is bestemd voor zijn behandeling. Hij heeft een hersentumor.

Het overduidelijke vertoon van liefde van Miller en Sunny zou leuk zijn als ik niet zo'n overspannen kreng was. Op dit moment haat ik iedereen met een gelukkige relatie, ook Sunny.

Oké, dat is niet helemaal waar. Als iemand het verdient dat er iemand stapelgek op haar is, is het Sunny. Haar vriendjes voor Miller waren waardeloos.

Maar hij is een leuke vent. Dat vond ik eerst niet, maar ik ben hem steeds aardiger gaan vinden. Ik kijk weg van het scherm als ze elkaar zoenen en speur de baan en de spelers op het ijs af. Ik zoek vooral één speler, gewoon om mezelf te kwellen.

Ik zie Randy een meter of zes bij hen vandaan met zijn helm onder zijn arm. Zijn baard is vol en magisch en zijn grijns is de mooiste die ik ooit heb gezien. Hij haalt een bezwete hand door zijn haar en veegt het uit zijn gezicht. Het is kletsnat. Waarschijnlijk doordrenkt met zweet. Ik zou dat smerig moeten vinden. Maar dat vind ik niet.

In plaats daarvan begint er een backbeat te dreunen in mijn klit, gespeeld met een compleet drumstel. Het lijkt wel of een diskjockey zich in mijn onderbroek heeft geïnstalleerd en de boxen in mijn doos heeft geplaatst. Fuuuuuck. Waarom moet hij zo sexy zijn? Waarom was ik zo'n kutkever de laatste keer dat ik hem zag? Het lichte gefladder in mijn buik verandert in een tornado van kolibries. Hitte lasert vanuit mijn kruis door de rest van mijn lichaam en explodeert in mijn wangen.

‘Kom, Lily!’ Daisy Waters, Sunny’s moeder en mijn ‘Mama Twee’ zoals ik haar de laatste jaren ben gaan noemen, trekt aan mijn arm. ‘Laten we naar boven naar de bar gaan en een drankje halen voordat iedereen dat doet!’

Ik ruk mijn ogen los van dat krankzinnig sexy lijf en zet mijn herinneringen stil om te voorkomen dat ik ter plaatse smelt en mijn spraakvermogen verlies.

‘Mag ik limonade? En mag ik wat te eten bestellen?’ vraagt Brett, mijn dertienjarige neefje. Hij heeft altijd honger en hij is vanavond met me mee omdat hij een vriend van Michael is en, zoals hij zou zeggen, ook van Miller en Randy sinds ze deze zomer als vrijwilliger mee op ijshockeykamp zijn geweest.

‘Er is genoeg te eten! Maak je geen zorgen!’ Daisy woelt door zijn haar.

Hij duikt onder haar hand vandaan en brengt zijn coupe snel weer in orde. In de afgelopen maand heeft hij zijn joggingbroek en zijn nonchalante uiterlijk ingewisseld voor drie kwartier in de badkamer om zijn haar te doen en veel te veel deodorant op te spuiten. Het zou erger kunnen. Hij zou kunnen ruiken zoals de meeste puberende jongens: meer naar bok dan naar mens.

Daisy steekt haar arm door de mijne en babbelt over het verlovingsfeestje dat ze over twee weken geeft voor Sunny’s broer Alex en zijn verloofde Violet. In haar enthousiasme ratelt ze maar door. Dit feest was de afgelopen maand het onderwerp van gesprek. Het is zo ongeveer het enige waar iedereen over praat, dat en deze benefietwedstrijd.

Sunny’s oudere broer speelt ook profijshockey. Alex is center en aanvoerder bij Chicago, het team waarin ook Miller en Randy spelen. Violet, Alex’ verloofde, is Millers stiefzusje. Het is een rare liefdescirkel, bijna als in een soap, maar dan met atleten en zonder onderlinge affaires.

Ik was als kind ontzettend vaak bij Sunny thuis en zij en ik hebben het Alex behoorlijk lastig gemaakt op de zeldzame momenten dat hij thuis was. Hij bracht het grootste deel van zijn leven in het stadion door. Hij is een beetje een rare en ik kende hem al voor hij een beroemde ijshockeyer werd, dus ik weet van zijn nerdstatus op de middelbare school. Ik neem aan dat hij sexy is, maar ik kan hem alleen maar zien als een surrogaatbroer die Sunny en mij hielp met ons huiswerk.

Daisy praat nog steeds, maar ik let niet op. Ik word te veel in beslag genomen door het feit dat we zo langs alle spelers moeten lopen, dus ook langs Randy, die met een glimlach op zijn prachtige, bezwete gezicht tussen hen in staat.

‘Je gaat natuurlijk met ons mee. Kun je het weekend vrij krijgen van je werk?’ vraagt Daisy.

‘O ja, vast en zeker.’ Ik knik afwezig.

‘Dat is fantastisch nieuws! Sunny was er niet zeker van dat je het kon regelen. Ik weet dat je heel lange uren maakt met twee banen en zo, maar wij zorgen voor je ticket naar Chicago. Alex heeft genoeg ruimte in zijn huis, dus je kunt daar bij ons logeren. Het wordt een geweldig weekend!’ Ze knijpt in

mijn arm. 'O! Daar zijn Miller en zijn ouders en Alex en alle jongens! Laten we gedag gaan zeggen! Sunny is bij hen. Kom!' Ze begint me mee te trekken naar de groep spelers waar ook Randy bij staat.

Ik duw mijn hakken in de rubberen vloer en trek mijn arm onopvallend uit haar vingers; intussen zoek ik een reden om niet met haar mee te gaan omdat ik het gevoel heb dat mijn lichaam elk moment dol kan draaien. Ze weet van de Randy-situatie, althans de gekuiste versie, maar ik kan dit niet aan haar uitleggen. 'O... eh... ik moet naar de wc. Ik zie je boven in de bar.'

'We zeggen alleen maar even gedag, liefje.' Daisy schenkt me een van haar moederlijke ik-snap-het-bestglimlachjes.

'Ik moet echt, echt naar de wc, Mama Twee.'

'O, kom, Lily. Michael is er ook,' zeurt Brett met zijn hoge stem. Hij heeft nog niet de baard in de keel.

'Kom maar met mij mee, Brett.' Daisy legt een hand op zijn schouder en knipoogt naar me. 'We zien je daar.'

Ik knik heftig. 'Tuurlijk. Geweldig! Ik zie je zo!'

Alex heeft zijn connecties in Guelph ingezet om de benefietwedstrijd te kunnen houden in het stadion waarin ik het grootste deel van mijn leven op kunstschaatsen heb doorgebracht en nu werk: ik geef hier schaatsles. Ik weet waar de beste toiletten zijn, waaronder een geheime, niet ver van de bar waar de afterparty wordt gehouden.

Ik weet niet wat ik dacht toen ik ermee instemde om hierheen te komen. Ik wil Randy niet zien. Ik heb te veel tegenstrijdige emoties zoals wellust en gêne en eigenwaarde, als dat laatste tenminste een emotie is. Ik vermijd de overvolle lift en kies de trap. Ik neem hem met twee treden tegelijk en ga bovenaan in plaats van naar links naar de bar, naar rechts op weg naar de verborgen wc aan het eind van de gang.

Ik open de deur, doe het licht aan, sluit mezelf op en slaak een diepe zucht. Ik draai de kraan open en houd mijn handen onder de koude straal in de hoop dat ik zo ook de rest van me afkoel. Randy fucking Balls is een fucking probleem.

Er zijn miljoenen dingen in mijn leven waar ik spijt van heb. Zeven jaar bij Benji blijven is er één van. Dat ik me niet door Randy omver heb laten neuken terwijl ik daarvoor een goed excuus had, een ander. Ik weet niet zeker of dat gebeurd zou zijn als de dingen anders waren gelopen, maar ik vermoed van wel.

Het ergste is dat ik me op hem gestort heb, mijn lichaam op een presenteerblaadje heb aangeboden, wat zo helemaal niet mijn stijl is. Ik ben normaal gesproken altijd verstandig. Ik ga voor veilig en blijf op afstand. En toen weigerde hij om penetratieve seks met me te hebben omdat ik emotioneel 'kwetsbaar' was. Hij maakte het gebrek aan penetratie ruimschoots goed, maar dat neemt niet mijn schaamte weg, vooral niet omdat

ik losging op zijn kleren en bewees dat ik binnen een paar uur van 'kwetsbaar' naar 'labiel' was gegaan. En het neemt evenmin mijn spijt weg. Die man kan weergaloos beffen. En zijn vingers, zijn mond en... Jezus, ik moet stoppen, ik moet hem uit mijn hoofd krijgen, hoe hij grotendeels naakt was en mij aanraakte.

Ik kreun en staar naar mijn spiegelbeeld. Ik zie er beroerd uit. Ik gebruik bijna nooit make-up en het enige spul dat ik heb is voor kunstschaatswedstrijden. Ik heb vanavond overwogen om er wat van op te doen, maar ik wilde er niet uitzien als een clown. Bovendien gaat mijn huid jeuken van dat poeder. Mijn haar is sluijk en mijn borsten plat. Ik kijk naar beneden, naar mijn jammerlijke décolleté. Ik moet ruim twee kilo aankomen, op mijn tetten. Er valt niets te doen aan mijn zielige kleine cup.

Ik rommel in mijn tas, op zoek naar iets anders dan lippenbalsem. Alles met een vleugje kleur is beter dan wat ik nu opheb. Ik wed dat Mama Twee een eindeloze voorraad lipgloss in haar tas heeft. Ze gebruikt waanzinnig veel make-up. En haarlak. Ze heeft zolang ik me kan herinneren al hetzelfde kapsel. Misschien was ze gewoon dol op Dallas en wil ze die serie niet vergeten, maar in modieus opzicht is haar kapsel nogal een ramp.

Ik vind een lippenstift op de bodem van mijn tasje. De dop is eraf en er kleeft allerlei troep aan. Ik trek een paar velletjes van de wc-rol en wrijf het vuil en stukjes van een oude mueslireep van de stift voor ik ermee over mijn lippen strijk. Hij heeft een afschuwelijke felroze kleur. Ik dep mijn mond met het wc-papier, maar het enige wat ik doe is de lippenstift erover uitsmeren.

'Verdomme.' Ik pak een papieren handdoekje, houd het onder de kraan, pomp er wat zeep op en wrijf over mijn lippen in een poging om de roze kleur eraf te wassen. De zeep komt in mijn mond en de chemische smaak doet me kokhalzen.

Er klopt iemand op de deur. Bijna niemand weet van deze wc.

'Ik ben zo klaar!' roep ik boven het geluid van het stromende water uit. Door al het wrijven is het rood rondom mijn mond. Nu moet ik me in een donker hoekje verstoppen tot mijn huid weer rustig is. Ik doe een glanzende transparante gloss, die ook op de bodem van mijn tas ligt, op mijn lippen, draai de kraan dicht en open de deur.

Sunny staat aan de andere kant met haar armen over elkaar geslagen. Ze is een natuurlijke schoonheid. Ze kan uit bed rollen met haar perfecte blonde haar onverzorgd en vol klitten en er nog steeds uitzien of ze zo de catwalk op kan. Ze draagt nu een enorme ijshockeytrui, een zwarte yogabroek, uiteraard van Lululemon want die koopt haar broer voor haar, en flatjes. Ze ziet eruit als een model. Als ik niet van haar hield, zou ik haar haten.

Violet, haar aanstaande schoonzusje, staat naast haar. Ze komt maar tot Sunny's schouder. Ze is een klein ding met enorme tetten en van dat geweldige lange haar dat niet bruin of rood is, maar iets daartussenin. Haar ogen hebben

een prachtige groene kleur. Ze dragen voor zover ik kan zien geen van beiden ook maar iets van make-up en ze zijn allebei beeldschoon. Naast Violet staat nog een meisje. Ik heb haar ooit eerder gezien, maar ik kan me haar naam niet herinneren. Zij is ook heel knap. Het is een heel nest.

‘Ik wist dat je je hier zou verstoppen.’ Sunny gooit haar lokken over haar schouder.

‘Ik verstop me niet.’

Sunny trekt een wenkbrauw op.

‘Wat is er met je gezicht gebeurd?’ vraagt Violet, terwijl ze dichterbij komt. ‘Het is helemaal rood.’

‘Ik heb er iets op gesmeerd. Ik probeerde het eraf te wrijven en heb het daardoor erger gemaakt.’

‘Wat heb je erop gedaan?’ Violet komt nog dichterbij; ze is nu in mijn bubbel.

Ik heb haar nu een paar keer ontmoet. Ze is een tikje gestoord, op een goede manier, maar ik ben gewend dat mensen een beetje minder direct zijn. Dat komt waarschijnlijk doordat ik een bitcherige uitstraling heb of zoiets. Violet lijkt daar immuun voor.

‘Gewoon...’ Ik stuntel even in een poging om een leugen te verzinnen. Ik wil ze niet vertellen dat ik lippenstift had opgedaan, omdat Sunny dan weet dat ik me mooi wilde maken voor Randy. ‘...spul.’

‘Spul?’ vraagt Violet.

‘Het is niet belangrijk. We kunnen misschien beter naar de bar gaan voor het daar superdruk is.’

‘Was er een vent daar binnen bij je? Bedoel je spermaspul?’ Violet schuurt langs me heen en opent de deur van de toiletruimte.

Het meisje van wie ik me de naam niet kan herinneren schudt haar hoofd. ‘Let maar niet op haar. Ze is gek geworden.’

‘Ik ben niet gek geworden, Char! Dit is een heel legitieme vraag.’ Ze kijkt me aan alsof ik ga bevestigen dat haar vraag of ik sperma op mijn gezicht heb gehad legitiem is. Als ik zwijg, gaat ze verder met haar uitleg. ‘Soms, als Alex te veel hete kippenvleugeltjes eet, kleurt mijn borst rood door zijn sperma.’

Sunny krimpt in elkaar, ik neem aan omdat Alex haar broer is. ‘Ik denk dat ik een mojito nodig heb.’

‘O! Goed plan!’ Violet steekt haar arm door die van Char en neemt haar mee naar de hal. ‘Kom op, dames, laten we ons bezatten en spermaverhalen delen.’

‘Is ze altijd zo?’ mompelt ik.

‘Ze is gestrest over het verlovingsfeestje. Volgens Charlene heeft ze de hele wedstrijd uit een fles zitten drinken.’ Sunny draait een lok haar om haar vinger. ‘Ik maak me zorgen over haar.’ Ze richt haar aandacht weer op mij. ‘En hoe zit het met jou? Gaat het goed? Ik dacht dat je zei dat je het oké vond om Randy te zien.’